

det blev sagt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), et rent Tillæg til Civillisten og et Tillæg, som ikke løser den Opgave, Lovforslaget skulde løse.

Det er ganske rigtigt, som det nævnte ærede Medlem henviste til, at de tidligere Pensionslove, Loven af 1851 og Loven af 24. Februar 1858, ikke bestemte, at Statskassen skal have hele Pensionsbyrden, ingenlunde! Ikke alene kan man, som det ærede Medlem sagde, vilkaarlig ansætte Pensionen til noget meget lidt eller til noget meget stort, men i Loven af 24. Februar 1858 siges endog, at det skal fastsættes ved Lov, „hvilke“ Pensioner Statskassen i Anledning af Tronskifte skal udrede. Altsaa, selve den bestaaende Lov gaar ingenlunde ud fra, at der skal fastsættes Pensioner, som Staten skal bære sin Del af, for *alle* Funktionærerne. Nu, da man vil regelbinde Forholdet, skulde efter det foreliggende Lovforslag altsaa Statskassen afgive alt, hvad der var fornødent til Pensioneringen. Det er ikke det, den bestaaende Lovgivning er gaaet ud fra, den er kun gaaet ud fra, at det skulde fastsættes, hvilke Pensioner Statskassen skulde paatage sig.

Naar man nu vil regelbinde Forholdet, kunde man gøre det paa forskellige Maader. Man kunde gøre det ved at fastsætte, at for den og den Art af Embeds- og Bestillingsmænd ved Hoffet skulde Civillisten bære Pensionsbyrden, og for den og den Art skulde Statskassen bære den. Det vilde være i Overensstemmelse med de Ord, som den nuværende Pensionslov indeholder, men dette vilde jeg ikke anse for hensigtsmæssigt. Derimod vil jeg anse det for hensigtsmæssigt, om man bestemte, at Statskassen deltager i Pensioneringen af den afdøde Konges Civillistes Embedsmænd og Bestillingsmænd i et vist Procentforhold. Man vil nemlig, naar den kommende Civilliste skal bære sin Andel af Pensionen, og Bevidstheden derom altsaa gør sig gældende allerede inden Tronskiftet, give Sikkerhed for, at der fra Civillistens Side vil blive taget rimeligt Hensyn til Civillistens egen Interesse, og der vil ikke fremkomme Fordring om overdreven Pension. Man vil have naaet en saadan Løsning af

Spørgsmaalet, at Rigsdagen ikke ved Tronskiftet vil blive udsat for at faa til Behandling ny Forslag om Pension, saaledes som det vil blive Tilfældet efter et Forslag som dette. En Fastsættelse — paa den Maade, man nu kunde blive enig om — af en procentvis Deltagelse af Statskassen i en Pensionering af Hoffets Embedsmænd og Bestillingsmænd forekommer mig at ville være meget mere tilraadelig, end hvad der her er foreslaaet. Selvfølgelig maatte der saa fastsættes en Slags Pensionsvedtægt for disse Embeds- og Bestillingsmænd, en Pensionsvedtægt, som maatte være gjort Lovgivningsmagten bekendt, om end Lovgivningsmagten ikke skulde have nogen Indflydelse paa den.

Det er imidlertid ikke den eneste Ufuldkommenhed ved det foreliggende Lovforslag, at det ikke løser Spørgsmaalet paa fyldestgørende Maade, der er ogsaa en anden Ufuldkommenhed. Der er nærliggende og beslægtede Spørgsmaal, som trænge til en Løsning, og som fra Rigsdagens, særlig Finansudvalgets, Side have været fremholdte med Krav paa Løsning, men dem mærker man ikke noget til her. Der er for det første det Spørgsmaal, som Grundlovens § 10 frembyder: at for Medlemmer af det kongelige Hus kan der bestemmes Appanager ved Lov. Hverken for Kongehuset eller for Rigsdagen er det en ønskelig Situation, at hver Gang, der enten fra Kongen eller fra Regeringen eller fra et eventuelt appanageberettiget Kongehusmedlems Side maatte fremkomme Ønske om Fastsættelse af Appanage, skal dette afgøres i det konkrete Tilfælde. Det er langt ønskeligere, at der fastsættes ved Lov Regler om, i hvilke Tilfælde Appanager skulle gives. Det ligger saa nær ved det foreliggende Lovforslags Emne og er saa nær forbundet med de Ønsker, der fra Rigsdagsside ere blevne fremsatte, at man kunde have ventet, at der sammen med det foreliggende Lovforslag var fremsat Forslag i saa Henseende. Det samme gælder med Hensyn til et andet Spørgsmaal, som for ikke saa meget længe siden har givet Anledning til Forhandlinger her i Tinget, Forhandlinger af en Art, som ikke just tilskynder til Gentagelse. Det er Spørgsmaalet om Udstyr til Prinsesser. Der er blandt de Tilfælde, hvor Udstyr